Oğlan ve Minik Balina

Ebru Mina TOMURCUK

Oğlan ve Minik Balina

Ebru Mina TOMURCUK

Toby sekiz yaşındaydı; sıcak açık kahverengi teni ve kısa, dalgalı siyah saçları vardı. Büyük, yuvarlak ela gözleri ve burnunun üzerinde birkaç çili vardı. Gülümsediğinde ön dişlerinin arasında küçük bir boşluk görünürdü. En çok, dedesinin tozlu tavan arasını keşfetmeyi severdi. Yağmurlu bir öğleden sonra, yeşil kanvas sırt çantası omuzlarında zıplayarak gıcırdayan merdivenlerden çıktı.

Bir köşede, eski bir çarşafın altında Toby cam bir akvaryum buldu. Yumuşak mavi bir ışıkla parlıyordu. İçinde minik bitkiler salınıyor ve küçük kabarcıklar yükseliyordu. Ama orada başka bir şey daha vardı, yavaşça daireler çizerek yüzüyordu. Toby yaklaşıp baktı ve soluğu kesildi. Başparmağından daha uzun olmayan bir balina suyun içinde süzülüyordu. Koyu mavi derisi soluk gümüş beneklerle pırıldıyordu.

Minik balinanın uzun kirpikli, kocaman koyu gözleri vardı ve çok üzgün görünüyorlardı. Öyle yumuşak, öyle yalnız bir şarkı söylüyordu ki Toby zar zor duyabiliyordu. 'Endişelenme, küçüğüm,' diye fısıldadı Toby. 'Ben seninle ilgilenirim.' Akvaryumu odasına taşıyıp masasının üstüne koydu. Bütün gece balina daireler çizerek yüzdü ve hüzünlü, yalnız şarkısını söyledi.

Sabah Toby balinaya minik lokmalar getirdi ama balina yemedi. 'Ne oldu?' diye sordu. Balina sadece kocaman koyu gözleriyle ona baktı ve yeniden şarkı söyledi. Toby minik yüzgeçlerinin sarktığını fark etti. Bir şeyi, büyük bir şeyi özlüyor gibiydi. 'Belki okyanusu özlüyorsun,' dedi Toby. 'Ama oraya gitmene nasıl yardım edebilirim?'

O gece Toby garip bir uğultu sesiyle uyandı. Akvaryum her zamankinden daha parlak ışıldıyordu. Suyun ortasında parıldayan bir ışık ovali belirdi. Bir gölet üzerindeki dalgalar gibi turkuaz ve altın rengiyle burgaçlanıyordu. İçinde minik yıldızlar süzülüyordu. Toby gözlerini kocaman açmış, kalbi hızla çarpıyordu. 'Bir geçit,' diye fısıldadı. 'Bu sihir!'

Geçit parıldayıp dalgalandı ve Toby içeriden hafif bir şarkı duydu. Uzaktan gelen birçok sese benziyordu. Minik balinaya baktı. 'Orası senin evin mi?' diye sordu. Balinanın gözleri kocaman açıldı. Akvaryumun kenarına yüzdü ve burnunu cama dayadı. Sanki 'Evet! Lütfen beni oraya götür!' diyordu.

Toby ne yapması gerektiğini biliyordu. Akvaryumun kapağını açtı ve balinayı usulca avuçlarına aldı. Islak bir çakıl taşı gibi serin ve pürüzsüzdü. 'Sıkı tutun, küçük dostum,' dedi. 'Bir maceraya çıkıyoruz.' Balinayı göğsüne yakın tuttu ve parlayan geçide doğru bir adım attı. Işık, ılık su gibi üzerinden aktı.

Vuuş! Toby serin bir hava dalgası ve dalga sesleri hissetti. Gözlerini açtığında, pırıl pırıl gümüş kumlardan oluşan bir kumsalda duruyordu. Önünde turkuaz ve altın ışıkla parlayan okyanus uzanıyordu. Minik yıldızlar suyun üzerinde dans ediyordu. Hava yumuşak, mutlu şarkılarla doluydu. 'Başardık,' diye fısıldadı Toby.

Minik balina avuçlarında kıpırdandı. 'Hadi,' dedi Toby. 'Burası senin evin.' Sığ suya girdi ve avuçlarını açtı. Balina denize kaydı. Biraz yüzdü, sonra geri döndü. Kocaman koyu gözleriyle Toby'ye baktı ve artık üzgün değillerdi. Sevinçle parlıyorlardı.

Birden başka minik balinalar belirdi. Tıpkı Lumi gibiydiler; mavi derili ve gümüş benekli. Küçük balinanın etrafında yüzüp bir hoş geldin şarkısı söylediler. Küçük balina da neşeli, köpüklü bir ezgiyle karşılık verdi. Toby güldü. 'Aileni buldun!' dedi. Küçük balina yaklaşıp eline sürtündü. 'Sana Lumi diyeceğim,' dedi Toby.

Lumi ve diğer balinalar parlayan suda dans ettiler. Zıplayıp döndüler, arkalarında pırıltı izleri bıraktılar. Toby ellerini çırptı. Sonra arkasındaki geçidi gördü, hâlâ parıldıyordu. Eve gitmesi gerektiğini biliyordu. 'Geri geleceğim,' diye söz verdi. 'Fırsat buldukça seni ziyaret edeceğim.' Lumi yumuşak bir veda şarkısı söyledi.

Toby geçitten geçti ve odasına döndü. Akvaryum artık sadece sıradan bir cam kavanozdu, ama yine de hafifçe parlıyordu. Gülümsedi. Her gece akvaryuma fısıldadı: 'İyi geceler, Lumi.' Ve bazen, çok dikkatli dinlerse, uzaklardan gelen minik, mutlu bir şarkı duyabiliyordu.

Toby o gün önemli bir şey öğrendi. Her canlının kendine uygun bir yuvaya ihtiyacı vardır. Minik bir balina cam bir kavanoza değil, kocaman, engin okyanusa aittir. Ama dostluk her mesafeyi aşabilir. Toby akvaryumu masasında tuttu ve bu ona cesur macerasını hatırlattı. Lumi'nin mutlu olduğunu, kendi türüyle özgürce yüzdüğünü biliyordu.

O günden sonra Toby fırsat buldukça büyülü okyanusu ziyaret etti. Geçidin parlamasını bekler, sonra içinden geçerdi. Lumi ona doğru yüzer, sevinçle şarkı söylerdi. Parıldayan dalgalar arasında oynarlar ve Toby Lumi'ye gününü anlatırdı. Ne kadar uzak olsalar da dostlukları güçlü kaldı.

Bir akşam Toby penceresinin yanında oturup yıldızlara baktı. Sihirli denizde yüzen Lumi'yi düşündü. Bir yerde minik bir balinanın mutlu bir şarkı söylediğini biliyordu. Ve evin her zaman başladığın yer değil, ait olduğun yer olduğunu biliyordu. Toby gülümsedi, içi ısındı. O sihri hep yanında taşıyacaktı.

Ve eğer bir gün sihirli bir akvaryumda minik bir balina bulursanız, Toby'nin hikâyesini hatırlayın. İyi kalpli olun, cesur olun ve yuvasını bulmasına yardım edin. Çünkü her canlı, büyük ya da küçük, özgürce yüzüp kendi şarkısını söyleyebileceği bir yere ihtiyaç duyar. Ve gerçek dostluk, tıpkı sihirli okyanus gibi, asla solmaz.